سمنان

مدیرکل نوسازی مدارس استان خبر داد

وجود ۱۸۳۲ کلاس درس تخریبی در سمنان

مدیرکل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس استان سمنان با بیان اینکه هزار و ۸۳۲ کلاس درس در این استان تخریبی است، گفت: ۳۶ درصد فضای آموزشی استان سمنان نیازمند مقاوم‌سازی است. سعید هژبری در جلسه شورای آموزش‌وپرورش استان سمنان که با حضور علیرضا آشناگر، استاندار سمنان برگزار شد، با اشاره به وجود ۷۹۳ فضای آموزشی اظهار داشت: ۵ هزار و ۴۸ کلاس درس در استان سمنان وجود دارد که از این تعداد ۶۲ درصد در حوزه شهری و ۳۸ درصد در حوزه روستایی است. وی با اشاره به اینکه در ۶۲ درصد فضاهای آموزشی شهری، ۸۶ درصد دانش‌آموزان استان سمنان به تحصیل مشغول هستند، افزود: در حوزه شهری با کمبود فضا مواجه هستیم و باید در این زمینه تدبیر شود. مدیرکل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس استان سمنان اظهار داشت: ۳۷ درصد فضاهای آموزشی استان مستحکم، ۳۶ درصد نیازمند مقاوم‌سازی و ۲۷ درصد از فضاها فرسوده تخریبی هستند. وی تصریح کرد: مطابق قانون نباید فضاهای تخریبی مورد استفاده قرار گیرد اما به علت کمبود فضا ناچار به استفاده از آنها هستیم. مدیرکل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس استان سمنان بیان کرد: همچنین ۲۴ درصد فضاهای آموزشی شهرستان سمنان تخریبی، ۲۷درصد قابل مقاوم‌سازی و ۴۰ درصد مستحکم هستند. هژبری با اشاره به وجود ۵ هزار و ۴۸ کلاس درس در استان سمنان تصریح کرد: هزار و ۸۳۲ کلاس درس تخریبی و ۴۱ درصد کلاس‌ها نیازمند مقاوم‌سازی هستند. وی اعتبار موردنیاز برای استانداردسازی مدارس استان سمنان را ۲۱۰ میلیارد ریال، اعتبار موردنیاز پروژه‌های نیمه‌تمام را ۴۲۵ میلیارد ریال و اعتبار موردنیاز برای مقاوم‌سازی مدارس را ۹۵۰ میلیارد ریال عنوان کرد. مدیرکل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس استان سمنان، اعتبار موردنیاز برای احداث مدارس را هزار و ۳۵۰ میلیارد ریال و اعتبار موردنیاز تخریب و بازسازی را ۳ هزار و ۶۴۰ میلیارد ریال عنوان کرد. هژبری با بیان اینکه در اجرای پروژه‌های مدارس بروکراسی اداری زیاد است، افزود: باید با توجه به حساسیت کار امور مربوط تسهیل شود.

تولید و فروش فولاد همچنان صعودی؛ رکوردشکنی داروسازی اصفهان در فروش

اصفهانی‌ها چگونه تحریم‌ها را دور می‌زنند؟

بررسی میزان تولید و فروش شرکت‌های بزرگ اصفهانی در دوره تحریم از روند صعودی تولید و فروش فولادسازان و رکوردشکنی داروسازی اصفهان در این دو ماه حکایت دارد. در گزارش پیش رو وضعیت شرکت‌های فولاد مبارکه، ذوب‌آهن، پتروشیمی اصفهان، پلی‌اکریل، داروسازی فارابی و صنایع نسوز توکا به عنوان برخی شرکت‌های بزرگ اصفهانی بورس مورد بررسی قرار گرفته است تا مشخص شود آیا صنایع اصفهان از آغاز دور جدید تحریم‌های آمریکا توانسته‌اند تاثیرهای تحریم را کم‌اثر کنند؟

فولاد مبارکه در بازه یک ماهه منتهی به ۳۰ آبان‌ماه سال جاری موفق به فروش ۲ هزار و ۷۱۹ میلیارد تومان محصول شد که نسبت به مهرماه ۱۰۷ درصد رشد نشان می‌دهد. همچنین میزان فروش محصول این شرکت در آذرماه برابر با ۲ هزار و ۲۳۰ میلیون تومان بوده است. بررسی عملکرد ماهانه فولاد مبارکه در ۳ ماهه سوم سال جاری نشان می‌دهد تحریم‌ها نتوانسته تغییر قابل توجهی در روند فروش شرکت ایجاد کند و میزان فروش این شرکت در ماه‌های پساتحریم نیز همچنان بالاتر از میانگین ماهانه در سال جاری است. مضاف بر این، حمیدرضا عظیمیان، مدیرعامل این شرکت نیز چندی پیش در گفت‌وگو با فارس درباره وضعیت صادراتی شرکت از جایگزینی مشتریان اروپایی و تداوم صادرات ۱/۵ الی ۲ میلیون تنی فولاد مبارکه در سال جاری خبر داد. این شرکت همچنین با ارائه فراخوان به شرکت‌های تأمین‌کننده فناوری و تجهیزات فولادی در جشنواره ملی فولاد، تلاش دارد همه نیازهای خود را از داخل کشور و با کمترین تأثیرپذیری از تحریم‌ها تأمین کند.

تحریم اصلی این شرکت از مردادماه امسال آغاز شد و تاب‌آوری آنها در ۵ ماه اخیر خود بیانگر عدم توفیق آمریکایی‌ها در رسیدن به هدف تعطیلی صادرات محصولات فلزی و به چالش کشیدن این صنعت استراتژیک در ایران است.

■ **استمرار بهبود در ذوب‌آهن**

میزان فروش ماهانه محصولات شرکت ذوب‌آهن در مهرماه برابر با ۵۴۷ میلیارد تومان اعلام شد و این عدد در آبان‌ماه با رشد ۴۶ درصدی به ۸۰۳ میلیارد تومان رسید و در آذرماه در سطحی بالاتر از مهرماه و در عدد ۵۹۲ میلیارد تومان تثبیت شد.

علت جهش یک‌باره فروش محصولات ذوب‌آهن در آبان‌ماه، مشکلات به‌وجود آمده در تردد کامیون‌ها در ماه‌های قبل از آن بود که با رفع این مشکلات، حجم بالایی از سفارش‌ها در آبان‌ماه فروش رفت. روند فروش محصولات ذوب‌آهن در آذرماه و حتی در مرحله تحریم نیز همچنان بالاتر از میانگین کل سال بوده و تولید شرکت در این ماه بالاتر از ماه‌های آبان و مهر ثبت شده است و در مجموع، تولید و فروش این شرکت در دوره جدید تحریم‌ها تأثیری منفی به خود ندیده و روند صعودی آن که در سال جاری قوت گرفته بود همچنان پابرجاست.

■ **نشانه‌های حیات پویا در پلی‌اکریل ایران**

این شرکت تازه احیا شده که توانسته پس از غلبه بر چالش‌های متعدد تولیدی در سال‌های اخیر، مجدداً در مسیر عادی خود قرار گیرد، مهرماه امسال ۲۵ میلیارد تومان کالا به فروش رسانده که این عدد برای ماه‌های آبان و آذر به ترتیب ۴۰ و ۴۱ میلیارد تومان بوده و این یعنی در ۲ ماه اخیر و در دور جدید تحریم‌ها فروش این شرکت ۶۰ درصد رشد را تجربه کرده است. میزان تولید این شرکت در ۳ ماهه یادشده به ترتیب ۲ هزار و ۷۲۵، ۳ هزار و ۸۸۹ و ۲ هزار و ۹۸۶ تن بوده است و این روند نشان می‌دهد بدون در نظر گرفتن جهش غیرعادی اما قابل توجیه تولید در آبان‌ماه، میزان تولید در آذرماه از مهرماه بالاتر بوده و تحریم‌ها اثری در میزان تولید و فروش شرکت پلی‌اکریل ایران در این ۲ ماه نداشته‌اند.

■ **تولید و فروش نسوز توکا همچنان در مسیر صعود**

نسوز توکا نیز از جمله شرکت‌هایی است که در شرایط تحریمی توانسته روند رو به رشد خود را در تولید، فروش و حتی توسعه خطوط تولیدی حفظ کند. این شرکت در مهرماه سال جاری ۸/۴ میلیارد تومان کالا فروخت که این عدد برای آبان‌ماه با جهش ۵۴ درصدی به ۱۳/۳ میلیارد تومان رسید و در آذرماه نیز فروش شرکت با ۸/۴ درصد رشد نسبت به آبان‌ماه در ۱۴/۴ میلیارد تومان تثبیت شد. اعداد تولید شرکت در این ۳ ماهه نیز برابر با ۵ هزار و ۶۱۵، ۸ هزار و ۹۴۳ و ۶ هزار و ۱۳۳ تن بوده است و این یعنی نسوز توکا نیز همانند سایرین، توانسته روند صعودی تولید خود در آذرماه نسبت به مهرماه را حفظ کند.

■ **تاب‌آوری بالای شرکت‌های اصفهانی در مقابل تحریم**

به طور قطع، مقایسه روند ۳ ماهه تولید و فروش شرکت‌ها برای قضاوت درباره تحریم‌ها نمی‌تواند نشان‌دهنده تمام حقایق باشد اما به طور کلی، صنایع اصفهانی همواره بزرگ‌ترین و قابل‌اتکاترین نمونه ممکن برای ارزیابی وضعیت صنعت کل کشور بوده‌اند و بازه ممکن برای ارزیابی اطلاعاتی آنها نیز همین ۲ ماه آبان و آذر است. بر اساس این اطلاعات، اغلب شرکت‌های بزرگ صنعتی اصفهان در این ۲ ماه توانسته‌اند تاب‌آوری خود در برابر فشارهای تحریمی را حفظ کنند و میزان تولید و فروش آنها همچنان در روندی صعودی باقی بماند.

نما

رکوردشکنی داروسازی استان اصفهان در فصل تحریم‌ها

داروسازی فارابی در بین شرکت‌های هم‌صنف خود و همچنین شرکت‌های اصفهانی، بهترین عملکرد دوران تحریم را به خود اختصاص داده است. در حالی که صنعت دارو به دلیل نیاز به تأمین مواد اولیه خارجی، تحت سخت‌ترین تحریم‌ها بوده و به‌رغم تکذیب‌های مکرر مقامات آمریکایی، شواهد نشان‌دهنده فشار حداکثری وزارت دارایی آمریکا بر تأمین‌کننده‌های دارویی برای قطع رابطه با داروسازان ایرانی است، شرکت داروسازی فارابی توانسته میزان تولید و فروش خود را در این ماه‌ها افزایش دهد و نیاز کشور به محصولات آنتی‌بیوتیک را در ظرفیت حداکثری تأمین کند. وضعیت فروش ماهانه این شرکت در سال جاری کاملاً صعودی بوده و در ۳ ماه اخیر به ترتیب اعداد ۳۳/۴، ۳۶/۶ و ۴۲/۲ میلیارد تومان برای فروش محصولات این شرکت ثبت شده که نمایانگر رشد ۱۱ درصدی در هر ماه و رشد ۲۶ درصدی در آذر نسبت به مهرماه است. اغلب شرکت‌های آنتی‌بیوتیک‌ساز ایرانی در این مدت با مشکلاتی در تولید مواجه بوده‌اند و عملکرد مثبت فارابی باعث پوشش ضعف آنها در تولید این محصول استراتژیک شده است.

سیستان‌وبلوچستان

مدیر کل راه و شهرسازی سیستان و بلوچستان:

۱۴۳ کیلومتر بزرگراه در استان در دست اجراست

مدیرکل راه‌وشهرسازی سیستان‌وبلوچستان گفت: در حال حاضر ۱۴۳ کیلومتر بزرگراه در سیستان‌وبلوچستان در دست اجراست که برای تکمیل آن به ۲۵۰ میلیارد تومان اعتبار نیاز است.

مسعود مالکی اظهار داشت: تا ابتدای سال ۱۳۹۲ کل بزرگراه‌های استان ۱۷۰ کیلومتر بوده که با تلاش‌های انجام شده میزان این بزرگراه‌ها به ۲۶۴ کیلومتر رسیده و بزرگراه‌های استان در مجموع ۸۰ کیلومتر با اعتبار ۱۱۲ میلیارد تومان توسعه یافته است. مدیرکل راه‌وشهرسازی سیستان‌وبلوچستان با بیان اینکه در حال حاضر ۱۴۳ کیلومتر بزرگراه در دست اجرا داریم که حدود ۲۵۰ میلیارد تومان اعتبار نیاز دارد، گفت: ۳۹۰ کیلومتر از باند دوم بزرگراه‌ها نیز مورد مطالعه قرار گرفته که برای اجرایی کردن آن نیاز به ۷۸۰ میلیارد تومان اعتبار است.

وی افزود: طبق برنامه اجرایی امیدواریم تا دهه فجر عملیات اجرایی ۲۰ کیلومتر از باند دوم بزرگراه زاهدان - چابهار را شروع کنیم. در این راستا ۲۵ کیلومتر دیگر نیز مورد مطالعه قرار گرفته که با سفر مقام عالی وزارت راه به استان دستور پیگیری اعتبار آن داده شده و اگر این اعتبار تامین شود می‌توانیم عملیات اجرایی قطعه دوم این بزرگراه را هم آغاز کنیم.

مالکی عنوان کرد: طی ۲ سال گذشته پیشرفت فیزیکی باند دوم بزرگراه میرجاوه - زاهدان - بم از ۳۱ درصد به ۷۵ درصد رسیده است و ۸۴ کیلومتر انتهای مسیر این بزرگراه تا مرز بین استان‌های سیستان‌وبلوچستان و کرمان مطالعاتش انجام شده اما به دلیل کمبود اعتبار عملیات اجرایی آن متوقف مانده که امیدواریم هرچه زودتر اعتبار آن جهت مناقصه تامین شود. وی افزود: تاکنون برای باند دوم بزرگراه زاهدان به زابل ۱۸۱ میلیارد تومان هزینه شده که برای تکمیل آن و رسیدن به میلک نیاز به ۳۰۰ میلیارد تومان دیگر است همچنین برای باند دوم میرجاوه- زاهدان - بم تاکنون ۴۰ میلیارد تومان هزینه شده که برای تکمیل آن به ۳۸۹ میلیارد تومان اعتبار نیاز داریم.

آخرین نفس‌های صهیونیست‌ها

روزنه

ادامه از صفحه اول

... امروز، «لیبرمن» و «نتانیاهو» که خود را جدی‌ترین و تواناترین افراد در تقابل با قدرت مقاومت می‌دانستند در مقابل آن سر تسلیم فرود آورده‌اند. آنچه ما طی ۱۲ سال اخیر شاهد آن بوده‌ایم، جابه‌جایی نمادهای شکست رژیم صهیونیستی با یکدیگر است نه چیز دیگر!

واقعیت امر این است که رژیم صهیونیستی پس از تجربه چندین بار شکست در برابر مقاومت اسلامی لبنان و فلسطین، با حمایت ایالات متحده آمریکا و نقش‌آفرینی ارتجاع منفور عربی و در رأس آنها سعودی، سعی کرد پروسه «ایجاد فرسایش نظامی در جبهه مقاومت» را مدیریت کند. اساسا یکی از اصلی‌ترین دلایل راه‌اندازی گروه تروریستی - تکفیری داعش توسط غرب و رژیم صهیونیستی و ایجاد بحران‌های دامنه‌دار امنیتی در سوریه و عراق همین مسأله بود. تئوریسین‌های رژیم صهیونیستی معتقد بودند مواجهه جبهه مقاومت در مصاف با تروریست‌های تکفیری، از یکسو منجر به ضعف نظامی آنها و از سوی دیگر، منتج به تمرکز افکار عمومی منطقه بر تحولات سوریه و عراق و متعاقبا تمرکززدایی از مسأله قدس و فلسطین خواهد شد. رژیم صهیونیستی طی سال‌های اخیر، مشی استراتژیک و تاکتیکی خود را بر همین قالب و چارچوب استوار کرد. هدف‌گذاری صهیونیست‌ها نیز در این‌باره کاملا مشخص بود: قداست‌زدایی از آرمان آزادی فلسطین و تضعیف نظامی محور مقاومت.

هم‌اکنون، در حالی وارد سال ۲۰۱۹ میلادی شده‌ایم که نمادهای محور مقاومت در منطقه دیگر صرفا حزب‌الله لبنان، حماس و جهاد اسلامی نیستند! امروز از انصارالله در یمن گرفته تا حشدالشعبی و عصائب اهل حق در عراق و لشکرهای زینبیون و فاطمیون و دیگر نیروهای حاضر در میدان نبرد علیه رژیم صهیونیستی و دست‌پروردگان آن، جملگی به مصادیق گفتمان مقاومت تبدیل شده‌اند. امروز رژیم صهیونیستی به هیچ یک از ۲ هدف خود در منطقه دست پیدا نکرده است.

۱- آرمان آزادی فلسطین نه‌تنها در غزه و کرانه باختری، بلکه در سراسر منطقه دوباره طنین‌انداز شده و مواردی مانند معامله قرن را به نسخه‌هایی بی‌اثر در برابر اراده و قدرت «امت واحده اسلامی» تبدیل کرده است. رژیم اشغالگر قدس هرگز تصور نمی‌کرد محصول و خروجی سال‌ها سرمایه‌گذاری روی تضعیف نمادهای مقاومت، برگزاری راهپیمایی‌های بازگشت و کشانده شدن انتفاضه جدید به کرانه باختری باشد. هم‌اکنون نتانیاهو و دیگر مقامات صهیونیست با چهره‌ای آشفته و ذهنی پریشان، شاهد شکست خود در پروسه تمرکززدایی از آرمان فلسطین هستند.

۲- در بعد میدانی، جبهه مقاومت توانسته است به برکت خون شهدای گلگون‌کفن و اراده نیروهای مخلص این جبهه، توان نظامی خود را در برابر دشمن صهیونیستی ارتقا بخشیده و این رژیم را وادار به عقب‌نشینی کند. عقب‌نشینی ۴۸ ساعته صهیونیست‌ها در برابر حماس از سوی دولتی انجام شد که از دید ساکنان مناطق اشغالی، بیشترین استعداد را برای مواجهه نظامی با مقاومت فلسطین داشت! با این حال نتانیاهو به‌رغم رجزخوانی‌های قبلی خود علیه حماس و جبهه مقاومت، در عرض ۴۸ ساعت دستان خود را در برابر این جنبش بالا برد. نتانیاهو حتی ریسک فروپاشی دولت ائتلافی خود را نیز به جان خرید تا به همگان اثبات کند چاره‌ای جز پذیرش شکست در مقابل مقاومت اسلامی فلسطین نداشته و ندارد. نخست‌وزیر مفلوک رژیم صهیونیستی امروز باید سخت‌ترین کار دوران حیات شوم خود را صورت دهد و شکست رسمی رژیم اشغالگر قدس را در برابر جبهه و محور مقاومت اعلام کند؛ دقیقا مانند اقدامی که ایهود اولمرت سال ۲۰۰۶ و پس از شکست در مقابل حزب‌الله صورت داد. امروز حتی تنفس مصنوعی دولت ترامپ (که بیشترین هماهنگی ممکن را با رژیم صهیونیستی دارد) و دولت‌های اروپایی و برخی رژیم‌های سفاک عربی به تل‌آویو نیز نمی‌تواند آن را از «مرگ قطعی» نجات دهد. این همان وعده الهی است که تا تحقق نهایی و کامل آن زمان زیادی باقی نمانده است. نگون‌بختی امثال نتانیاهو و لیبرمن اینجاست که آنها باید پیام‌آور این مرگ سخت برای خود و حامیان‌شان باشند. آری! خس‌خس آخرین نفس‌های گوساله‌پرستان سامری به گونه‌ای برای حامیان آنها دردناک است که دیگر تاب شنیدن آن را ندارند.

ظریف و باز هم فرافکنی

یادداشت‌امروز

ادامه از صفحه اول

تحریم‌ها مهم‌ترین بخش مشکل به حساب می‌آید... لغو تحریم‌ها، موضوع اصلی و مهم مذاکرات است». او همچنین ابتدای سال ۹۴ و پس از تفاهم سیاسی لوزان و پیش از توافق نهایی وین، طی بیانیه‌ای مشترک با فدریکا موگرینی گفته بود: «تمام تحریم‌ها لغو خواهد شد».

دوم- ظریف می‌گوید: «مذاکرات ما درباره برجام تا فروردین ۹۴ (یعنی ۳ ماه قبل از توافق نهایی برجام) صرفا هسته‌ای و امنیتی بود. آقای دری‌اصفهانی فروردین ۹۴ در لوزان وارد مذاکرات شد، یعنی تا آن زمان ما بحث تخصصی اقتصادی نمی‌کردیم».

اینکه ظریف با فرافکنی سعی دارد از نقطه ضعف تیم مذاکره‌کننده برای فرار به جلو استفاده کند قابل تامل و تاسف است. در حالی که عامل اصلی پذیرش ایران برای نشستن بر سر میز مذاکره رفع تحریم‌های مالی، بانکی و اقتصادی بوده، این یک ضعف آشکار محسوب می‌شود که ایران از متخصصان و کارشناسان مرتبط با حوزه مالی، بانکی و اقتصادی استفاده نکرده است. کامل نبودن تیم مذاکره‌کننده ایرانی در حالی بود که در طرف مقابل «آدام ژوبین» رئیس اداره کنترل دارایی‌های خارجی وزارت خزانه داری آمریکا (اوفک) از همان ابتدای مذاکرات به عنوان عضوی از هیات مذاکره‌کننده آمریکا در مذاکرات حضور داشت. او مسؤولیت مدیریت اجرای تحریم‌های آمریکا علیه ایران در مذاکرات را بر عهده داشت.

آدام ژوبین پس از پایان مذاکرات از سال ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۷ در سمت معاونت تروریسم و اطلاعات محرمانه مالی وزارت خزانه‌داری مشغول به کار شد. علاوه بر آدام ژوبین، «ریچارد نفیو» معاون هماهنگ‌کننده سیاست تحریم‌های وزارت خارجه آمریکا نیز دیگر عضو هیات مذاکره‌کننده آمریکا بود که از اوایل سال ۲۰۱۳ به تیم آمریکایی پیوست. ضمن اینکه یک تیم کارشناسی نیز در حوزه مسائل مالی به این دو کمک می‌کرد.

سوم- ظریف پس از ۸ ماه انتظار منفعلانه برای اقدامات اروپا و تنفس مصنوعی به برجام، ایجاد سیستم مالی SPV توسط اروپا را تقریبا شکست خورده می‌داند. او می‌گوید: «البته اروپایی‌ها یک فرصت جدی داشتند در ایران و این فرصت را به خاطر بی‌عملی و انفعال در برابر آمریکا یا ناهماهنگی داخلی یا فرصت‌طلبی از دست دادند. متاسفانه اروپا آمادگی هزینه‌کردن را ندارد».

دلیل انفعال اروپا نیز کاملا روشن است. مطابق روندی که پس از برجام برقرار بود و ایران هیچ‌گاه پاسخ مناسبی به اقدامات تحریمی آمریکا نداد و همواره بر ادامه حضور در برجام تاکید کرد(چرا که مکانیزم مطمئنی برای خروج ایران از برجام حتی با وجود بدعهدی طرف مقابل وجود نداشته است-رجوع کنید به بند ۳۷ برجام)، در قبال اروپا نیز این روند ادامه داشت و تیم ظریف جز تمدید چندباره ضرب‌الاجل برای حفظ برجام توسط اروپا، هیچگاه واکنش درخوری به انفعال اروپا نشان نداد. همان وعده سیستم مالی SPV نیز با تدبیر رهبری و تهدید ایشان مبنی بر از سرگیری فعالیت‌های هسته‌ای، توسط اروپا به ایران داده شد. ریچارد نفیو نیز در کتاب «هنر تحریم‌ها» نکته مهمی را در خصوص اقدامات جبرانی ایران در مقابل اروپا در سری قبلی تحریم‌ها تذکر می‌دهد. او می‌نویسد: «اینکه چرا این تحریم‌های جبرانی شکست خوردند خود سوال جالبی است. شاید مشکل در عدم تناسب تحریم‌های جبرانی بود که ایران اعمال کرد. در واقع در این حالت اقتصاد اروپا تاثیر زیادی در خود احساس نکرد که بخواهد سیاست‌هایش را تغییر بدهد. منطقا ایران باید تلاش می‌کرد تحریم‌های خود و فشارها بر طرف‌های اروپایی را افزایش دهد تا به نتایج مطلوب برسد». در واقع ریچارد نفیو نیز معتقد است اقدام متناسب با رفتار اروپا، می‌توانسته اروپا را از ترس زیان با ایران همراه کند.

چهارم- جناب ظریف می‌گوید: «نگاه کنید دیوان بین‌المللی دادگستری به آمریکا دستور داده اما آمریکا اجرا نمی‌کند. اینکه کشوری در دنیا کشور قانون‌شکن و یاغی است معنایش این نیست که قانون و توافق بد است، معنایش این است که آن دولت بد و یاغی است».

این سخن همان دغدغه اصلی منتقدان دولت در تعامل با آمریکاست. اگر قرار باشد قانون-که منشا آن عمدتا منافع استکبار است-فقط به ابزاری برای کنترل جمهوری اسلامی تبدیل شود و در عوض طرف مقابل به هر دلیلی به آن تمکین نکند و اقدامات مستکبرانه خود را انجام دهد و از طرفی مطابق با تجربیات تاریخی، دوراندیشی رهبری و تذکر متعدد دلسوزان نظام به آن بدعهدی واقفیم، چه دلیل قانع‌کننده‌ای برای محدود کردن خود و دادن امتیازهای متعدد وجود دارد؟